

[Jørgen Jørgensen.]

Medlem har meget større Andel i det, end han selv ved af.

Men som sagt, det er ikke det, vi diskuterer nu, det er ikke, hvorvidt vi skal gennemføre en Lovgivning, der sigter imod Socialisering her i Landet. Det, vi diskuterer, er, om den Regering, der sidder, vil administrere gældende Love efter disse Loves Forudsætninger, og det har Statsministeren og Handelsministeren givet et Tilsagn om, at det vil Regeringen selvfølgelig. Mener man, at det af saglige Hensyn er nødvendigt, at Regeringen under Hensyn til de særlige Forhold i Tiden har særlige Bemyndigelser, maa Nødvendigheden derfor naturligvis være lige saa stor for en socialdemokratisk Regering som for en Venstregering. Hvis det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen havde saa meget Fantasi, at han kunde tænke sig Muligheden af, at han engang igen skulde blive Handelsminister, vilde han jo kunne komme i Vanskeligheder, hvis man fulgte ham nu, da han er Talsmand for skrappe Indskrænkninger over for Handelsministres Bemyndigelser, som formentlig ogsaa vilde komme til at gælde den næste Handelsminister, og altsaa ham selv, hvis det nu skulde blive ham; den Risiko synes jeg dog, selv om den ikke er stor, det ærede Medlem skulde tage i Betragtning.

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen talte om, at de smaa Virksomheder havde vanskeligt ved at hævde sig under Restriktionerne sammenlignet med de store Virksomheder. Jeg er enig med ham i, at det er en beklagelig og uheldig Udvikling. Men denne Udvikling er vel foregaaet ogsaa i den Tid, da det ærede Medlem havde Ansvaret for Administrationen. Jeg er ikke i Stand til at sige, om det kunde være væsentligt anderledes, men det er et Faktum. Det ærede Medlem frygter for Følgerne af denne Udvikling, hvad jeg ogsaa gør, men saa havde det maaske været mere naturligt, om det ærede Medlem, da han sad paa den ansvarfulde Plads, havde gjort sin Indflydelse stærkere gældende til Fordel for at give Udviklingen en anden Retning. Men det synes jeg ikke at jeg har set mange Beviser paa. Jeg siger igen, at jeg har ikke konkrete Forslag at pege paa, der kunde forhindre, at Storvirksomhederne i den givne Situation let kan faa en gunstigere Stilling, som gør det vanskeligt for Smaavirksomhederne at konkurrere, men det havde dog været rimeligt, om det ærede Medlem, som indtil for ganske nylig stod med Ansvaret, kunde sige, hvad

han har gjort for at hindre den Udvikling, som han nu erkender er i Gang, og som han anser for farlig.

Jeg ser med stor Bekymring paa hele den Udvikling, som vi er inde i, hvor Statsindgrebene i høj Grad er en Hindring for meget frit Initiativ, som der var Brug for netop nu, da vi er i Gang med Genopbygningen, saaledes som vi er det i disse Aar. Og mit Parti er meget villigt til i den kommende Tid at drøfte alt, hvad der kan gøres for at gennemføre de Restriktioner, som Tiden nødvendiggør, paa en saadan Maade, at der ikke bliver saa mange hemmende Baand paa vort Erhvervsliv, som der i Øjeblikket er, og vi er rede til ved Vareforsyningslovens Revision at drøfte, om det er muligt at begrænse Administrationens Indflydelse og Bemyndigelserne, saa at Rigsdagen i højere Grad blev taget med paa Raad, før de stærke Indgreb i Erhvervslivets Forhold blev gennemført. Men en politisk Aktion som den, Det konservative Folkeparti her har rejst, tror jeg ikke kan danne Udgangspunkt for at opnaa et sagligt tilfredsstillende Resultat. Den naturlige Tid til at drøfte dette vil være inde, naar Spørgsmaalet om Revision af Vareforsyningsloven inden længe foreligger.

Yderligere vil jeg sige, at netop fordi vi inden for mit Parti er yderst bekymrede over de omsiggribende Statsindgreb og Restriktioner i Tiden, maa vi alvorligt overveje til den Tid, om det er muligt her i Rigsdagen at udforme den paagældende Lov og de øvrige Bemyndigelseslove, der er Tale om, paa en saadan Maade, at Administrationen i højere Grad end nu er i Stand til at udføre de paagældende Bestemmelser i Praksis efter aldeles bestemte Retningslinier. Den Kontrol, som Rigsdagen skal øve, maa bestaa i, at hver enkelt Minister til enhver Tid maa staa til Ansvar over for Rigsdagen og være i Stand til at godtgøre, at hans Administration af Lovene er i Overensstemmelse med det, som har været Forudsætningen ved deres Vedtagelse. En Sammenblanding af Lovgivningsmagten og Administrationen forflygtiger Ansvaret og styrker ikke Folkestyret.

Det er beklageligt, at Forholdene er saadan, at Bemyndigelseslove er nødvendige. Vi vil i mit Parti være meget agtpaaagivende med Hensyn til at faa afviklet Administrationens vidtgaende Beføjelser, saa snart Forholdene gør det muligt. Men jeg kan ikke se, at man paa den her givne Foranledning skulde være i Stand til at træffe Beslutninger i Rigsdagen, som paa